

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010302
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3124010302.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. 04. 2024 samosudcom JUDr. Ivom Hlucháňom, v trestnej veci obžalovaného: A. B., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom C. - D., E. XXX/XX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom C. – D., E. XXX/XX,

je vinný, že

dňa 5. júna 2023 v čase o 09.09 h viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky F. D., evidenčného čísla C., po parkovisku pri predajni G. v C., smerom k ulici H. I. s tým, že pri vychádzaní z tohto parkoviska - vedľajšej cesty na hlavnú cestu smerom vľavo, nedal prednosť v jazde zľava po hlavnej ceste pohybujúcemu sa cyklistovi J. B., ktorý viedol bicykel značky Mayo smerom k predajni G., v dôsledku čoho narazil pravou prednou a pravou bočnou časťou vozidla do pravej bočnej časti bicykla, poškodený následne dopadol na vozovku a utrpel zlomeninu čelovej kosti, zmliaždenie mozgu v čelovej oblasti vľavo, zakrvácanie do postranných komôr, odreniny v čelovej oblasti vľavo a zakrvácanie pod cievnatku a tvrdú plenu mozgovú v čelovo temennej oblasti vľavo, pričom došlo k poškodeniu dôležitého orgánu - mozgu, čím obvinený svojím konaním porušil ustanovenie § 20 odsek 1 zákona číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, v znení neskorších predpisov,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

t ý m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák.

a z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. k), písm. l), písm. n) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (slovom: dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba na 18 (slovom: osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Trenčíne podal na menovaného obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti v rozsudku.

Okresný súd Trenčín dňa 26. 02. 2024 vydal trestný rozkaz sp. zn. 4T/14/2024-93, ktorý nenadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný voči trestnému rozkazu podal odpor.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. 04. 2024 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu a na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal „áno“.

Nakoľko prokurátor súhlasil s prijatím vyhlásenia obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania uvedeného skutku.

Podľa § 257 ods. 8 Tr. por. ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa ods. 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu a akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranné opatrenia.

Súd vykonal dokazovanie k uloženému druhu trestu a jeho výmere a to výsluchom samotného obžalovaného k jeho osobným pomerom, výsluchom poškodeného a oboznámením sa so správami na obžalovaného, odpisom z registra trestov, evidenčnou kartou vodiča, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov, správou z Mestského úradu C., s dohodou o náhrade škody, so živnostenským listom, s rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 34P/109/2020, ako aj potvrdeniami rôznych subjektov k spolupráci s obžalovaným a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovné:

Obžalovaný k svojim osobným pomerom uviedol, že pracuje ako technik – opravár práčiek a sušičiek, pracujem na živnosť a je to jeho hlavný zdroj príjmu. Svoju prácu musí vykonávať v stanovených časových limitoch a to formou príjazdu k zákazníkom, nebol by schopný pokračovať v tejto činnosti, v prípade, žeby mal uložený trest zákazu činnosti, nakoľko by nemal možnosť promptne chodiť k zákazníkom. Ďalej poukázal na tú skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 34P/109/2020 mu boli zverené do osobnej starostlivosti maloleté deti K. a L. s tým, že s deťmi musí chodiť k doktorom a na špecializované vyšetrenia, nevie si predstaviť, ako by chodil s deťmi k lekárovi a vozil ich do školy, v prípade, žeby nebol vlastníkom vodičského oprávnenia. Poškodený uviedol, že uzavrel dohodu o náhrade škody s obžalovaným, tento mu po celý čas výraznou mierou pomáhal a bol mu nápomocný. Aj z tohto dôvodu sa prihovára za minimálny trest.

Z miesta bydliska je veľmi dobre hodnotený. Podľa správy Mestského úradu C. nebol priestupkovo prejednávaný.

Samosudca následne oboznámil s dohodou medzi obžalovaným a poškodeným. Podľa priložených potvrdení, ktorými sa súd oboznamoval, rôzne subjekty potvrdili, že obžalovaný pracuje pre nich ako záručný servisný technik, je mimoriadne dobre hodnotený, s tým, že prácu vykonáva aj v iných okresoch, vždy k maximálnej spokojnosti klientov.

Z evidenčnej karty vodiča mal súd za preukázané, že tento je vlastníkom vodičského oprávnenia od roku 1992, ktoré vodičské oprávnenie si rozširoval o rôzne skupiny. Má zaznamenané priestupky v oblasti dopravy za drobné priestupky a to väčšinou za zlé parkovanie, bezpečnostné pásy, ako aj jeden priestupok za telefonovanie a rýchlu jazdu. Všetky tieto priestupky boli vyriešené v blokovom konaní pokutou alebo dohovorom.

Súdne trestaný doposiaľ nebol.

Na základe takto vykonaného dokazovania a to s ohľadom na samotné vyhlásenie obžalovaného o vine, potom súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák., nakoľko súd mal za preukázané, že tento inému z nebanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona.

Podľa § 34 ods.1, ods. 4 Tr. zák. súd pri určovaní druhu trestu a výmery u obžalovaných prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osoby obžalovaných a ich pomery, ako i možnosť ich nápravy. Súd prihliadol na to, že trest má okrem iného zabezpečiť v prvom rade ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu bráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho nápravu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne má mať trest aj preventívny charakter v tom, že iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Na základe takto vykonaného dokazovania potom súd mal za preukázané, že u obžalovaného boli štyri poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. j), písm. k), písm. l), písm. n) Tr. zák. teda viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, nahradil škodu a svojim vyhlásením napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a žiadna priťažujúca okolnosť v zmysle § 37, teda pomer poľahčujúcich okolností k priťažujúcim okolnostiam bol 4:0 v prospech poľahčujúcich.

Na základe vyššie uvedených skutočností vzhľadom na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy dospel súd k záveru, že uloženým druhom trestu a jeho výmerou bude zabezpečený účel trestu, tak ako to má na mysli zákonodarca. Súd pri ukladaní trestu vychádzal zo zákonnej sadzby 1 až 5 rokov, pričom vzhľadom na všetky skutočnosti, trest v trvaní 12 mesiacov teda na dolnej hranici trestnej sadzby vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného je trest zákonný a spravodlivý. Zároveň mu súd uvedený trest podmiennečne odložil na primeranú skúšobnú dobu pri dolnej hranici, čo súd považoval za dostatočné.

I keď súd v rozhodnutí v podstate odôvodňuje dôvodnosť uloženého trestu, v tomto prípade súd odôvodňuje aj skutočnosť prečo neakceptoval návrh prokurátora na uloženie trestu zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Obžalovaný pracuje ako servisný technik. Je to jeho hlavná zárobková činnosť, pričom bez akýchkoľvek pochyb mal súd za preukázané, že pre výkon tohto povolania je potrebné vodičské oprávnenie nakoľko zákazky chodí opravovať a servisovať takmer po celom území C. kraja. Je nemysliteľné, aby mohol poskytovať tieto služby v prípade, žeby za zákazníkmi nemohol prepravovať na motorovom vozidle. Z tohto dôvodu aj vzhľadom na samotné vyjadrenie poškodeného, ako aj na samotné pomery obžalovaného – má výlučne vo svojej starostlivosti dve maloleté deti dospel súd k záveru, že trest zákaz činnosti v tomto konkrétnom prípade nie je potrebné ukladať a z toho dôvodu trest zákaz činnosti potom obžalovanému neukladal.

Na základe týchto skutočností potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba (§ 307 Tr. por.).

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).